

РЕШЕНИЕ

№ 250

гр. София, 14.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 25.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилска

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **8053** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 126 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 38, ал. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Образувано е по жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от Д. Р. - пълномощник на изпълнителните директори против решение № ППН-01-186/2017 от 28.07.2020 г. на Комисията за защита на личните данни. Изложени са доводи за незаконосъобразност на оспореното решение, поради допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и противоречие с материално правните разпоредби. Обосновават се съображения за неправилно прилагане на нормата на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД, тъй като Комисията неправилно е тълкувала и приложила разпоредбите на специалното законодателство в областта на електронните съобщения, което урежда начина, по който ползвателите на електронни съобщителни услуги сключват договори с предприятията. Излагат се доводи и за незаконосъобразно индивидуализиране на размера на наложената санкция, дължащо се на неправилно прилагане на института на повторност и неотчитане на факта, че от регистрацията на предплатената карта за лицето не са настъпили вредни последици. Сочи се и допуснатото нарушение на чл. 35 от АПК и принципът за истинност, разписан в чл. 7 от АПК. Моли съда да постанови решение, с което да отмени оспореното решение. Претендира разноски.

Ответникът, Комисията за защита на личните данни, чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата по съображения,

подробно изложени в депозираните по делото писмени бележки. Моли съда да постанови решение, с което да отхвърли жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, като взе предвид изложеното в жалбата и представените по делото писмени доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

Административното производство пред Комисията за защита на личните данни е образувано по жалба рег. № ППН-01-186/29.11.2017 г., подадена от В. Д. Д. против [фирма] за нарушаване на ЗЗЛД. Конкретното нарушение, описано в жалбата, се изразява в обработване на личните му данни, без негово съгласие, знание и разрешение за това, чрез регистриране на името му на 10 броя предплатени карти „П.“, като с една от картите на 25.07.2017 г. е извършена телефонна измама.

По жалбата образувано административно производство пред КЗЛД, което е приключило с постановяване на решение № ППН-01-186/10.01.2019 г., с което жалбата на В. Д. Д. против [фирма] е приета за основателна и на основание чл. 83, § 5, буква „а“ във връзка с чл. 58, § 2, буква „и“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на [фирма] е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 100 000 лева за обработване на личните данни на В. Д. Д. в нарушение на чл. 6, §1 от Регламента, респ. чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД.

Решението обжалвано пред съд. Образувано е адм. дело № 2919/2019 г. по описа на Административен съд София-град. С решение № 4203/20.06.2019 г. е отхвърлена жалбата на [фирма] против решение № ППН-01-186/10.01.2019 г. на КЗЛД.

Образуваното пред Върховния административен съд касационно производство е приключило с решение № 5222/30.04.2020 г., постановено по адм. дело № 11393/2019 г., с което е отменено решение № 4203/20.06.2019 г., постановено по адм. дело № 2919/2019 г. по описа на Административен съд София-град в частта му, с която е отхвърлена жалбата на [фирма] срещу т. 2 от решение № ППН-01-186/10.01.2019 г. на КЗЛД и вместо него е постановена отмяна на т. 2 от решение № ППН-01-186/10.01.2019 г. на КЗЛД, с която на основание чл. 83, §5, б. „а“ във връзка с чл. 58, §2, б. „и“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 100 000 лева, като преписката е върната на КЗЛД за произнасяне в тази му част. В останалата му част решение № 4203/20.06.2019 г., постановено по адм. дело № 2919/2019 г. по описа на Административен съд София-град е оставено в сила.

В изпълнение на съдебното решение преписката е разгледана на заседание на КЗЛД, проведено на 01.07.2020 г. Видно от протокол № 31 решението е взето с пълно мнозинство.

Въз основа на него е постановено оспореното решение, с което на основание на основание чл. 42, ал. 1 от ЗЗЛД (редакция ДВ бр. 81/2011 г.), на администратора на лични данни [фирма] е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 35000 лева за констатирано с влязло в сила решение № ППН-01-186/2017 от 10.01.2019 г. нарушение на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД (редакция ДВ бр. 103/2005 г.).

Въз основа на така установеното от фактическа страна настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена в срок, от легитимирано за това лице и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:
Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган – Комисията за защита на лични данни. На основание чл. 9, ал. 4 във връзка с ал. 3 от ЗЗЛД решенията на Комисията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете ѝ, който съгласно чл. 7, ал. 1 от ЗЗЛД и чл. 4, ал. 1 от Правилника е председател и 4-ма членове при проведено открито заседание. След като изрично не е посочен вида на мнозинството, се приема, че то е обикновено, а не квалифицирано. Правилата за кворума и мнозинството са изложени в чл. 8, ал. 6 и ал. 7 от ПДКЗЛДНА: заседанията на Комисията се провеждат, ако на тях присъстват най-малко трима от нейния състав. Комисията взема решения чрез явно гласуване с мнозинство от три гласа. На проведеното на 01.07.2020 г. заседание на КЗЛД, когато е взето оспореното в настоящото съдебно производство решение, са присъствали трима от членовете на комисията или 50% плюс един от състава на комисията. Решението е прието с мнозинство, като трите гласа са достатъчни по закон. Предвид това, съдът счита, че актът е постановен от компетентен орган и не е налице отменителното основание по чл. 146, т. 1 от АПК.

Решението е издадено в предвидената от закона писмена форма. Съгласно чл. 59 от АПК съдържа реквизити, като наименование на органа, наименование на акта, адресат на акта, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва, дата на издаване, подписи на лицата, участвали в производството.

При издаване на оспореното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила довели до ограничаване на правото на защита на участниците. Оспореното решение съответства и на приложимите материално правни норми.

Същото е постановено след отмяна с решение № 5222/30.04.2020 г., постановено по адм. дело № 11393/2019 г. по описа на Върховния административен съд на решение № ППН-01-186/10.01.2019 г. на КЗЛД в частта му по т. 2, с която на основание чл. 83, §5, б. „а“ във връзка с чл. 58, §2, б. „и“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 100 000 лева, като преписката е върната на КЗЛД за произнасяне при съобразяване на мотивите на съдебно решение.

Именно в изпълнение на съдебното решение и въз основа на установеното със силата на пресъдено нещо нарушение на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД, изразяващо се в неправомерно обработване от [фирма], сега [фирма], в качеството му на администратор на лични данни, на личните данни на В. Д. Д., посредством събирането и употребата им за регистриране на предплатен услуги в системата на мобилния оператор, без за последния да са налице някое от основанията за обработката по чл. 4, ал. 1, т. 1-7 от ЗЗЛД, е постановено оспореното в настоящото съдебно производство решение. С оглед на това изложените в т.1, раздел II от жалбата доводи за незаконосъобразност на оспореното решение, поради противоречието му с материално правните разпоредби следва да бъдат оставени без разглеждане, доколкото същите се отнасят до въпрос вече разрешен със сила на пресъдено нещо.

Въз основа на мотивите на решението на ВАС, административният орган е приел, че към момента на извършване на нарушението Регламент (ЕС) 2016/679 не е действащо право и предвидената в него уредба не е по-благоприятна за дееца, поради което приложение следва да намери действащата към този момент норма на чл. 42, ал. 1 от ЗЗЛД (ред. ДВ бр. 81/2011 г.). Същата предвижда налагането на имуществена санкция в размер от 10 000 лв. до 100 000 лв. В случая Комисията е определила санкция в размер на 35 000 лв., която е над минимално установения размер.

Настоящият съдебен състав напълно възприема мотивите, изложени от административния орган, относно вида на наложеното наказание, като намира, че с оглед характера на констатираното нарушение прилагането на мерки респ. налагането на друго наказание, различно от санкцията, не би отговаряла на обществената опасност на нарушението и не би изпълнило генералната и лични превенция.

Конкретният размер на санкцията Комисията мотивира с обстоятелството, че чрез неправомерното обработване на лични данни в случая са засегнати не само правата на едно лице, но и обществения ред и сигурност, доколкото регистрираните предплатени карти на чуждо име се използват често за извършване на престъпления. Като отегчаващи обстоятелства са посочени настъпилите за физическото лице вредни последици, изразяващи се в разпитването му като свидетел по образувано досъдебно производство, продължителността на нарушението и пасивното поведение на администратора на лични данни за предприемане на действия относно преустановяване на ползването на регистрираните предплатени карти, които са били 10 на брой.

Като отегчаващо видна обстоятелство е отчетено и това, че констатираното нарушение на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД не е първо на администратора, като в решението са посочени и предходните производства, в които са констатирани нарушения и е ангажирана отговорността на администратора за подобни по вид нарушения.

Настоящият съдебен състав изцяло възприема така изложените от административния орган мотиви, като намира, че размерът на наказанието съответства на тежестта на извършеното нарушение, като при неговото индивидуализиране административният орган е взел предвид както смекчаващи вината обстоятелства, така и отегчаващите такива, като е изложил и подробни мотиви в тази насока. С определяне на санкцията в посочения размер е постигната и целта на закона, тъй като наказанието следва да има възпитателна, възпираща и предупредителна функция, без да засяга интересите на лицето, допуснало нарушението, повече от необходимото. В случая това условие е налице. Не може да се приеме, че допуснатото нарушение не предполага налагането на имуществена санкция, тъй като това е възможност предвидена в закона и е спазено законовото изискване за излагане на мотиви за избора именно на тази възможност и конкретния размер.

В тази връзка настоящият съдебен състав намира за неоснователни доводите на пълномощника на жалбоподателя за неправилно прилагане на института на повторност. В случая не е приложена нормата на чл. 42а във връзка с § 1, т. 9 от ЗЗЛД. Наличието на предходни наказания е изтъкнато от административния орган като отегчаващото вината обстоятелство, с оглед индивидуализиране на размера на наложеното наказание.

С оглед на изложените мотиви, и след извършване на служебна на основание чл.168 от АПК проверка за законосъобразността на оспорвания акт по всички основания на чл.146 от АПК, настоящият съдебен състав намира, че оспореното решение е валиден и законосъобразен административен акт, издаден от компетентен орган, в предписаната от закона форма, при спазване на административно производствените правила, материалния закон и целта на закона, и като такъв не подлежи на отмяна.

При този изход на спора претендираното от ответника юрисконсултско възнаграждение следва да се присъди на юридическото лице, в състава на което е органа издал оспорения административен акт на основание чл. 143, ал. 4 от АПК. Относим към чл. 37 от Закона за правната помощ неговият размер следва да бъде

определен на 100 лв.

С оглед на изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София- град, Второ отделение, 56-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК] представлявано по пълномощно от Д. Р. против решение № ППН-01-186/2017 от 28.07.2020 г. на Комисията за защита на личните данни.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] представлявано по пълномощно от Д. Р. да заплати на Комисията за защита на личните данни разноски по делото в размер на 100 (сто) лева.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: